

geret kompetencen til at lave nogle nærmere forskrifter, der beslutter, om det, som interessegrupperne i givet fald har stillet som forslag, nu også er det rigtige, og dermed om det er det, der skal være gældende ret. Sådan må sondringen være.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Villy Søvnal som ordfører.

Villy Søvnal (SF):

Alle seks forslag fra Enhedslisten har som formål at stille øgede krav om demokrati, gennemsigtighed og åbenhed i EU, krav til lobbyister m.v.

Helt generelt er det forslag, der med enkelte undtagelser trækker i retning af vores ønsker for demokratiudviklingen i EU, og jeg synes egentlig, at Enhedslisten skal have ros for at gå så konstruktivt ind i diskussionen om EU's udvikling. Derfor synes jeg også, det er lidt sælsomt at opleve både ordførerne fra Venstre, De Konservative og Socialdemokratiet og ministeren være så optaget af at finde hår i suppen.

Jeg kom til at tænke på, at medmindre man kan det hele, skal man slet ingenting. Det kunne være en fælles overskrift for det. Det synes jeg er helt underligt. Jeg synes, man netop i den her proces med konvent osv. skulle være glad for, at partierne leverer inspiration til et så væsentligt område som det her: Hvorfor det? Fordi det er helt afgørende for at styrke det, man kunne kalde den fælles offentlighed omkring EU-sager, at åbenhed, demokrati, gennemsigtighed styrkes.

Vi, der er optaget af EU-projektet, har en fælles interesse i at sikre, at åbenhed og gennemsigtighed styrkes meget mere, fordi det er forudsætningen for en folkelig accept.

Noget af det, som befolkningen bestemt ikke kan lide, er alt det, der trives i tussmørke. Derfor forstod jeg ikke de mange forsøg på at finde hår i suppen. Jeg synes ikke, det er klogt – jeg synes ikke, det er klogt for det europæiske projekts skyld.

Statsministeren lagde ved starten af det danske formandskab vægt på, at arbejdet for større åbenhed ville være en dansk mærkesag. Hvis man kigger på resultaterne, må man sige, at det er meget lidt, der er sket. Det er vel stort set kun i forhold til Ministerrådet. Det er vigtigt nok, men i forhold til ambitionsniveauet havde jeg med en regeringsudmelding af den art forestillet mig, at man var langt, langt mere ambitiøs. Jeg synes, det er ærgerligt, at der ikke er større am-

bitioner, netop fordi det er så vigtigt for samarbejdets skyld.

Med de indledende bemærkninger skal jeg vove mig ind i de enkelte forslag, for når man gør sig den umage at fremsætte seks forslag, synes jeg også, vi bør forholde os mere kontant til dem.

Kl. 16.55

Det første er B 8 om aktindsigt og offentlighed i EU, der indeholder et element, der hedder fjernelse af indskrænkninger i og undtagelse fra aktindsigt. Det går jo tilbage til Amsterdamtraktatens bestemmelser om aktindsigt. Jeg synes, det er en oplagt lejlighed til at spørge: Fik vi så også det, vi gerne ville omkring aktindsigt? Eller er de mange undtagelser, der nu eksisterer, for omfattende i forhold til det almindelige krav om, at der bør være åbenhed, medmindre der er noget, der taler for det modsatte? Jeg er af den opfattelse, at vi har en fælles interesse i at arbejde for, at vi kommer langt videre i fjernelse af indskrænkninger i og undtagelser fra aktindsigt.

Det samme gælder ombudsmandens rolle, der også har været til debat før. Jeg synes, det vil være oplagt fra dansk side at arbejde for, at ombudsmanden får samme indsigt i sagskomplekset som revisionsretten for at sikre, at undtagelsesbestemmelserne ikke også rammer ombudsmanden.

Der er i øvrigt en ganske interessant passus i forhold til beskrivelsen af embedsmændenes job, der siger, at embedsmændene i samtaler med embedsmænd skal udvise loyalitet over for den institution, de er sat til at arbejde i. Her skal man prøve at forestille sig, at vi havde en lignende bemærkning i den danske ombudsmands betjølser. Når ombudsmanden henvender sig, skal embedsmandens første overvejelse være: Udviser jeg nu tilstrækkelig loyalitet over for mit eget ministerium, når jeg udtaler noget?

Det synes jeg er en voldsomt bremsende sætning, som jo gør, at ombudsmandens rolle bliver bremset, og som gør, at loyaliteten så at sige er første bud, og derefter kan man udtale sig om forholdene til ombudsmanden. Også dér har vi brug for at gå videre af hensyn til forståelsen for EU-projektet.

Det samme gælder korrespondancen internt i EU. I Danmark er det sådan, at når et dokument bevæger sig fra et ministerium til et andet, er det omfattet af loven om aktindsigt. Det er det ikke i EU, fordi man betragter Kommissionen som en helhed. Det betyder, at når en skrivelse bevæger